

Határozatok Tára

PEDRO CRUZ VILLALÓN
FŐTANÁCSNOK INDÍTVÁNYA
Az ismertetés napja: 2015. július 9.¹

C-201/14. sz. ügy

Smaranda Bara és társai
kontra
Președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate,
Casa Națională de Asigurări de Sănătate,
Agenția Națională de Administrare Fiscală (ANAF)

(A Curtea de Apel Cluj [Románia] által benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem)

„Előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Gazdaság- és monetáris politika — EUMSZ 124. cikk — Kiváltságos hozzáférés a pénzügyi szervezetekhez — Az alapeljárásban alkalmazhatatlan rendelkezés — Nyilvánvaló elfogadhatatlanság — Jogszabályok közelítése — 95/46/EK irányelv — A természetes személyek védelme a személyes adatok kezelése vonatkozásában — 7. cikk — Az adatkezelés jogszerűvé tételének feltételei — 10. és 11. cikk — Az érintettek hozzájárulása és tájékoztatása — 13. cikk — Kivételek és korlátozások — A biztosított jogállás megszerzésére vonatkozó nemzeti szabályozás — Az érintettek jövedelmére vonatkozó személyes adatok átadására vonatkozó, két állami intézmény között megkötött jegyzőkönyv”

1. Milyen mértékben és milyen szabályok szerint oszthatják meg közhatalmi előjogaik gyakorlása során egymással egy tagállam állami intézményei ügyfelek azon személyes adatait, különösen a jövedelmükre vonatkozó személyes adataikat, amelyeket az állami intézmények közérdekű feladataik ellátása érdekében gyűjtenek? Lényegében ez az alapeljárásban felmerülő elsődleges kérdés, amely a Bíróság részéről a 95/46/EK irányelv² több rendelkezésének értelmezését igényli.

2. A jelen ügy konkrétan arra kínál alkalmat a Bíróság számára, hogy megvizsgálja azokat a feltételeket, amelyeket a 95/46 irányelv a személyes adatok közigazgatási szervek közötti továbbítása kapcsán előír, meghatározva azokat a kötelezettségeket, amelyek mind az ilyen átadásban érintett közjogi személyeket, mind pedig az ilyen gyakorlatok körülhatárolására kényszerülő nemzeti jogalkotót terhelik, különösen az érintettek tájékoztatása tekintetében.

I – Jogi háttér

A – Az uniós jog

3. A 95/46 irányelvnek az alapeljárásban szereplő jogvita kimenetele szempontjából relevánsnak tűnő főbb rendelkezései a 7., 10., 11. és 13. cikk. Az egyéb releváns rendelkezéseket szükség esetén az okfejtések során idézem.

¹ — Eredeti nyelv: francia.

² — A személyes adatok feldolgozása [helyesen: kezelése] vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 1995. október 24-i európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 281., 31. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 15. kötet, 355. o.).

4. A 95/46 irányelv 7. cikke ekként rendelkezik:

„A tagállamok rendelkeznek arról, hogy a személyes adatok csak abban az esetben dolgozhatók fel [helyesen: kezelhetők], ha

- a) az érintett ahhoz egyértelmű hozzájárulását adta; vagy
- b) az adatfeldolgozás [helyesen: adatkezelés] olyan szerződés teljesítéséhez szükséges, amelyben az érintett az egyik fél, vagy az a szerződés megkötését megelőzően az érintett kérésére történő lépések megtételéhez szükséges; vagy
- c) az adatfeldolgozás [helyesen: adatkezelés] az adatkezelőre vonatkozó jogi kötelezettségnek teljesítéséhez szükséges; vagy
- d) feldolgozásuk [helyesen: kezelésük] az érintett létfontosságú érdekei védelméhez szükséges; vagy
- e) az adatfeldolgozás közérdekből elvégzendő feladat végrehajtásához vagy az adatkezelőre, illetve az adatokról tudomást szerző harmadik félre ruházott hivatali hatáskör gyakorlásához szükséges [helyesen: az adatkezelés közérdekből elvégzendő feladat végrehajtásához vagy annak a közhatalomnak a gyakorlásához szükséges, amelyet az adatkezelőre, illetve arra a harmadik félre ruháztak, akivel az adatokat közölték]; vagy
- f) az adatfeldolgozás [helyesen: adatkezelés] az adatkezelő, vagy az adatokat megkapó harmadik fél, vagy felek jogszerű [helyesen: jogos] érdekének érvényesítéséhez szükséges, kivéve, ha ezeknél az érdekeknél magasabb rendűek az érintettek az 1. cikk (1) bekezdése értelmében védelmet élvező érdekei az alapvető jogok és szabadságok tekintetében.”

5. A 95/46 irányelv 10. cikke a következőket írja elő:

„A tagállamoknak rendelkezniük kell arról, hogy az adatkezelőnek vagy képviselőjének legalább az alábbiakról tájékoztatnia kell az érintettet, akitől a rá vonatkozó adatokat gyűjtik, kivéve ha az érintett már rendelkezik ezen információkkal:

- a) az adatkezelő, vagy ha van ilyen, képviselőjének személye;
- b) az adatfeldolgozás [helyesen: adatkezelés] célja, amelyre az adatokat szánják;
- c) minden olyan további adat, mint például:
 - az adatok címzettjei, illetve a címzettek kategóriái,
 - hogy a kérdések megválaszolása kötelező vagy önkéntes, továbbá a válaszadás elmulasztásának lehetséges következményei,
 - betekintési jog és az érintettre vonatkozó adatok helyesbítéséhez való jog,

amennyiben e további információk, tekintettel az adatgyűjtés sajátos körülményeire, az érintett vonatkozásában a tisztességes adatfeldolgozás [helyesen: adatkezelés] biztosításához szükségesek.”

6. A 95/46 irányelv 11. cikke a következőket mondja ki:

„(1) Abban az esetben, ha az adatokat nem az érintettől szerezték be, a tagállamoknak rendelkezniük kell arról, hogy az adatkezelő vagy képviselője a személyes adatok felvételének elvállalásakor, illetve, ha az adatokat harmadik személyhez szándékoznak továbbítani, legkésőbb az adatok első közlésekor köteles az érintettel legalább az alábbi információkat közölni, kivéve, ha az érintett már rendelkezik ezekkel az információkkal:

- a) az adatkezelő, vagy ha van ilyen, képviselőjének személye;
- b) az adatfeldolgozás [helyesen: adatkezelés] célja;
- c) bármely egyéb információ, mint például:
 - az érintett adatok kategóriái,
 - az adatok címzettjei vagy a címzettek kategóriái,
 - betekintési jog és az érintettre vonatkozó adatok helyesbítéséhez való jog,

amennyiben e további információk, tekintettel az adatgyűjtés sajátos körülményeire, az érintett vonatkozásában a tisztességes adatfeldolgozás [helyesen: adatkezelés] biztosításához szükségesek.

(2) Az (1) bekezdés nem alkalmazható, különösen a statisztikai célú vagy a történelmi, vagy tudományos célú adatfeldolgozás [helyesen: adatkezelés] esetében, ha a kérdéses információk rendelkezésre bocsátása lehetetlennek bizonyul vagy aránytalanul nagy erőfeszítést igényel, illetve ha a rögzítést vagy a közlést jogszabály kifejezetten előírja. Ezekben az esetekben a tagállamoknak garantálniuk kell a megfelelő biztosítékokat.”

7. A 95/46 irányelv 13. cikkének (1) bekezdése a következőket mondja ki:

„(1) A tagállamok jogszabályokat fogadhatnak el a 6. cikk (1) bekezdésében, a 10. cikkben, a 11. cikk (1) bekezdésében, valamint a 12. és a 21. cikkben foglalt jogok és kötelezettségek körének korlátozására, amennyiben a korlátozás az alábbiak biztosításához szükséges:

- a) nemzetbiztonság;
- b) honvédelem;
- c) közbiztonság;
- d) bűncselekmények vagy a szabályozott foglalkozások etikai vétségeinek megelőzése, vizsgálata, felderítése és az ezekkel kapcsolatos eljárások lefolytatása;
- e) valamely tagállam vagy az Európai Unió fontos gazdasági vagy pénzügyi érdeke, beleértve a monetáris, a költségvetési és az adózási kérdéseket;
- f) a c), d) és e) pontban említett esetekben esetlegesen a hatósági feladatok gyakorlásához kapcsolódó ellenőrzési, felügyeleti és szabályozási tevékenység;
- g) az érintett, vagy mások jogainak és szabadságainak védelme.”

B – A nemzeti jog

8. Az előzetes döntéshozatalra utaló határozatból kitűnik, hogy az egészségügyi ágazat átalakításáról szóló 95/2006. sz. törvény és a nemzeti egészségbiztosítási pénztár³ elnöke által e törvény végrehajtására kibocsátott 2007. augusztus 13-i 617/2007. sz. rendelet⁴ jelenti azt a jogi hátteret, amely szabályozza a biztosított jogállás megszerzését a Romániában lakóhellyel rendelkező román állampolgárok, valamint a meghosszabbított ideiglenes tartózkodási joggal, vagy Romániában lakóhellyel rendelkező külföldi állampolgárok és hontalanok vonatkozásában, továbbá e személyek egészségbiztosítási járulékfizetési kötelezettségeit.

9. A kérdést előterjesztő bíróság rámutat, hogy e két jogi aktus felhatalmazza az állami intézményeket, hogy továbbítsák a CNAS számára a biztosított jogállás megállapításához szükséges információkat. A 95/2006. sz. törvény 315. cikke e tekintetben a következőképpen rendelkezik:

„A biztosított jogállás megállapításához szükséges adatokat jegyzőkönyv alapján a hatóságok, közintézmények és más intézmények ingyenesen továbbítják az egészségbiztosítási pénztárak részére.”

10. Az Agenția Națională de Administrare Fiscală (román nemzeti adóigazgatási ügynökség)⁵ és a CNAS egy 2007. október 26-án kötött, P 5282/26.10.2007/95896/30.10.2007 számot viselő jegyzőkönyvben⁶ szabályozták a releváns adatok továbbításának részletszabályait. A jegyzőkönyv 4. cikke a következőket írja elő:

„A jelen jegyzőkönyv hatálybalépését követően az [ANAF] a megfelelő alárendelt szervein keresztül elektronikus formában rendelkezésre bocsátja a kezdeti elektronikus adatbázist a következők vonatkozásában:

- a. az e jegyzőkönyv 1. cikkének (1) bekezdése szerinti csoportokba tartozó személyek jövedelme, továbbá ezen adatbázis háromhavonkénti frissítése a [CNAS] számára, az automatizált adatkezeléssel kompatibilis adathordozón, e jegyzőkönyv 1. sz. mellékletével összhangban [...]”.

II – Az alapeljárás

11. Az alapeljárás önálló vállalkozói tevékenységből jövedelmet szerző felpereseit a kolozsvári (Románia) egészségbiztosítási pénztár által kibocsátott adómegállapításról szóló határozatban arra hívták fel, hogy fizessék meg járulékaikat az egységes nemzeti egészségbiztosítási pénztárnak; az említett határozatokat a felperesek jövedelmeire vonatkozó, a CNAS által az ANAF részére közölt adatok alapján állították ki.

12. Az említett felperesek a kérdést előterjesztő bíróság előtt kifogásolják azokat a különböző közigazgatási aktusokat, amelyek alapján az ANAF továbbította a CNAS részére az ezen határozatok kiállításához szükséges adatokat, különösen a jövedelmeikre vonatkozó adatokat. Úgy vélik, hogy azáltal, hogy az ANAF továbbította a CNAS részére személyes adataikat, megsértette a 95/46 irányelv rendelkezéseit. Ezeket az adatokat egy egyszerű belső jegyzőkönyv alapján továbbították és használták fel, olyan célokra, amelyek eltértek azokról, amelyek miatt ezeket az adatokat eredetileg közölték a CNAS-szal, a felperesek kifejezett hozzájárulása nélkül, valamint mellőzve előzetes tájékoztatásukat.

3 — Casa Națională de Asigurări de Sănătate (a továbbiakban: CNAS).

4 — A biztosított vagy járulékfizetés nélküli biztosított jogállás megszerzéséhez szükséges igazoló iratok meghatározására és az egységes nemzeti egészségbiztosítási alap részére fizetendő összegek beszedésére vonatkozó végrehajtási intézkedések alkalmazására irányadó módszertani szabályok jóváhagyásáról szóló rendelet.

5 — A továbbiakban: ANAF.

6 — A továbbiakban: 2007. október 26-i jegyzőkönyv.

13. A kérdést előterjesztő bíróság e tekintetben rámutat, hogy a román jogszabályok szigorúan és taxatívén írják elő a biztosított jogállás megállapításához szükséges adatok, vagyis a személyazonosító adatok (családi név, utónév, személyi azonosító szám, romániai lakó- vagy tartózkodási hely) továbbítását, tehát a Romániában szerzett jövedelmekre vonatkozó adatok nem tartoznak e körbe.

III – Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések és a Bíróság előtti eljárás

14. A Curtea de Apel Cluj (kolozsvári fellebbviteli bíróság, Románia) e körülmények között függesztette fel eljárását a 2014. március 31-i végzéssel, és terjesztette az alábbi négy kérdést előzetes döntéshozatal céljából a Bíróság elé:

- „1) Az EUMSZ 124. cikk szerinti pénzügyi szervezetnek minősül-e a nemzeti adóügyi hatóság mint a tagállam hatáskörrel rendelkező miniszterét képviselő szerv?
- 2) Szabályozható-e közigazgatási aktushoz hasonló aktusban, azaz a nemzeti adóügyi hatóság és valamely másik állami intézmény között megkötött jegyzőkönyvben a tagállam állampolgárai által szerzett jövedelmekre vonatkozó adatbázisnak a nemzeti adóhatóságtól a tagállam valamely másik intézménye részére történő továbbítása anélkül, hogy az EUMSZ 124. cikk szerinti kiváltságos hozzáférés valósulna meg?
- 3) A prudenciális megfontolás EUMSZ 124. cikk szerinti fogalma alá tartozik-e az adatbázis abból a célból történő továbbítása, hogy társadalombiztosítási járulék címén fizetési kötelezettségeket rójanak a tagállam állampolgáira, azon tagállami intézmény javára, amelynek érdekében a továbbítást végzik?
- 4) Kezelheti-e olyan hatóság a személyes adatokat, amely nem volt az említett adatok címzettje, amennyiben ez a művelet visszaható hatállyal vagyoni kárt idéz elő?”

15. A CNAS, a román és a cseh kormány, valamint az Európai Bizottság írásbeli észrevételeket terjesztett a Bíróság elé.

16. A Bíróság egyébként az Európai Unió Bírósága alapokmányának 23. cikke alapján észrevételek előterjesztésére jogosult érdekelt feleket felhívta, hogy a tárgyalás során foglaljanak állást három kérdésben, mégpedig a 95/46 irányelv 10. és 11. cikke alapján az ANAF-ot mint adatok átadóját és a CNAS-t mint az adatok átvevőjét terhelő kötelezettségek terjedelméről, a 95/46 irányelv 13. cikkének relevanciájáról a kérdést előterjesztő bíróság által kért értelmezés szempontjából, végül pedig azon feltételekről, amelyek alapján a CNAS és az ANAF közötti 2007. október 26-i jegyzőkönyv a 95/46 irányelv 13. cikke értelmében vett „jogszabálynak” minősülhetne.

17. A 2015. április 29-én tartott tárgyaláson az alapeljárás felperesei, továbbá a román kormány és a Bizottság terjesztettek elő szóbeli észrevételeket, valamint válaszoltak a Bíróság által feltett kérdésekre.

IV – A kérdések elfogadhatóságáról

18. Valamennyi, a Bíróság előtt észrevételeket előterjesztő érdekelt fél egyetértve úgy tekinti, hogy a kérdést előterjesztő bíróság által feltett első három, az EUMSZ 124. cikk értelmezésére vonatkozó kérdést elfogadhatatlannak kell nyilvánítani, mivel az elsődleges jog e rendelkezése nem kapcsolódik az alapeljárás tárgyához, és nem alkalmazható az alapügyben.

19. A Szerződés gazdaságpolitikáról szóló fejezetében található EUMSZ 124. cikk ugyanis megtilt minden olyan intézkedést, amely kiváltságos hozzáférést biztosít a pénzügyi szervezetekhez a tagállamok számára. E rendelkezés, amely a közszektor finanszírozási műveleteit piaci mechanizmusoknak veti alá, és ily módon hozzájárul a költségvetési fegyelem megszilárdításához,⁷ az EUMSZ 123. cikkel és az EUMSZ 125. cikkel együtt megelőző jellegű, amennyiben célja, ahogy azt a Bíróságnak volt alkalma hangsúlyozni, az, hogy amennyire lehetséges, csökkentse az államadósság-válságok kockázatát.⁸

20. A 3604/93 rendelet 1. cikkének (1) bekezdése úgy határozza meg a „kiváltságos hozzáférést biztosító intézkedés” fogalmát, hogy az minden olyan törvény, rendelet vagy egyéb, hatóságok által elfogadott kötelező erejű jogi eszköz, amely vagy arra kötelez pénzügyi szervezeteket, hogy megszerezzék vagy megtartsák többek között a tagállamok központi kormányzatai, regionális, helyi vagy egyéb közigazgatási hatóságai, egyéb közintézményei vagy közvállalkozásai tartozásait, vagy kizárólag a pénzügyi szervezetek által igénybe vehető adókedvezményben részesít, vagy olyan pénzügyi előnyöket biztosít, amelyek nem felelnek meg a piacgazdasági elveknek, annak érdekében, hogy az említett intézményeket ilyen tartozások megszerzésére vagy megtartására ösztönözze.

21. Teljesen egyértelmű, hogy az alapügyben szereplő helyzet és konkrétan a CNAS hozzáférése az ANAF által gyűjtött adatokhoz nem elemezhető úgy, mint a „pénzügyi intézményekhez”⁹ való „kiváltságos hozzáférés”, amelyekről egyébként nincs is szó az előzetes döntéshozatalra utaló határozatban.

22. Ennélfogva nyilvánvaló, hogy az EUMSZ 124. cikk nem alkalmazható az alapeljárásban, valamint hogy a kérdést előterjesztő bíróság első három kérdését ebből következően el kell utasítani mint elfogadhatatlant.

23. A kérdést előterjesztő bíróság negyedik kérdését illetően egyebekben rá kell mutatni, hogy azt igen általánosan fogalmazták meg, az nem hivatkozik az uniós jog azon rendelkezéseire, amelyeknek értelmezését az alapeljárás elbírálása érdekében kéri, valamint csak röviden mutatja be az alapeljárás jogi és ténybeli hátterét, így felmerülhet, hogy e kérdést is el kell utasítani mint elfogadhatatlant.

24. A román kormány e tekintetben kifejti, hogy nem lát semmilyen kapcsolatot az alapeljárás felperesei által hivatkozott, az alapeljárásban szereplő adatok kezeléséből eredő kár és a közigazgatási aktusoknak a felperesek által az alapeljárásban kért megsemmisítése között.

25. Vitathatatlanul igaz, hogy az, hogy a kérdést előterjesztő bíróság megemlíti a továbbítással érintett személyeknek visszaható hatállyal okozott vagyoni kárt, ahogyan az a negyedik kérdése érdemi vizsgálatából kitűnik, nem releváns a nemzeti jogszabálynak a 95/46 irányelv előírásaival való összeegyeztethetőségének vizsgálata szempontjából.

26. Ugyanakkor az előzetes döntéshozatalra utaló határozatból egyértelműen kitűnik, hogy a negyedik kérdés a 95/46 irányelv rendelkezéseinek értelmezésére vonatkozik. A kérdést előterjesztő bíróság ugyanis kiemeli, hogy egyrészt azt kérdezi, hallgatólagosan utalva a 95/46 rendelet 11. cikkében szereplő helyzetre, hogy a CNAS tiszteletben tartotta-e tájékoztatási kötelezettségét az ANAF által gyűjtött személyes adatok kezelése során. Rámutat továbbá arra, hogy másrészt az a kérdése, hogy a személyes adatoknak a 2007. október 26-i jegyzőkönyv alapján történő továbbítása sérti-e a tagállam

7 — Lásd [az EUMSZ 124. cikkben] említett kiváltságos hozzáférés tilalmának alkalmazásához szükséges fogalmak meghatározásáról szóló, 1993. december 13-i 3604/93/EK tanácsi rendelet (HL L 332., 4. o.; magyar nyelvű különkiadás 10. fejezet, 1. kötet, 30. o.; helyesbítés: HL 2006. L 227., 63. o.) első preambulumbekzdését.

8 — Lásd: Pringle-ítélet (C-370/12, EU:C:2012:756, 59. pont), valamint Gauweiler és társai ítélet (C-62/14, EU:C:2015:400, 93. és azt követő pontok).

9 — Lásd e tekintetben a pénzügyi intézmények meghatározását a 3604/93 rendelet 4. cikkében.

arra irányuló kötelezettségét, hogy biztosítsa a személyes adatok 95/46 irányelv rendelkezéseinek megfelelő kezelését, hivatkozva, ez esetben is hallgatólagosan, az irányelv 13. cikkére, amely engedélyezi az ezen irányelv által garantált jogok korlátozását, amennyiben e korlátozásokat törvény írja elő, és azokhoz jogi garanciák kapcsolódnak.

27. A kérdéseknek a kérdést előterjesztő bíróság általi ismertetése tehát lehetővé teszi a 95/46 irányelv értelmezése kapcsán az alapeljárásban felmerült kérdés kellő azonosítását.

28. E tekintetben fontos emlékeztetni arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlatnak megfelelően csak akkor utasítható el egy előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés megválaszolása, ha az uniós jog kért értelmezése nyilvánvalóan nem áll kapcsolatban az alapjogvita tényeivel vagy tárgyával, ha a probléma hipotetikus, vagy ha nem állnak a Bíróság rendelkezésére azon ténybeli és jogi körülmények, amelyek ahhoz szükségesek, hogy a feltett kérdésekre hasznos módon válaszolhasson.¹⁰

29. Következésképpen úgy vélem, hogy a kérdést előterjesztő bíróság által előzetes döntéshozatalra előterjesztett negyedik kérdés elfogadható, és azt meg kell vizsgálni.

V – A negyedik kérdésről

30. Az előzetes döntéshozatalra utaló határozatban nyújtott magyarázatok és a fenti okfejtések fényében értelmezett negyedik kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság lényegében azt kérdezi, hogy a 95/46 irányelvet úgy kell-e értelmezni, hogy azzal ellentétes az olyan nemzeti szabályozás, amely lehetővé teszi egy tagállam állami intézményének, hogy olyan személyes adatokat kezeljen, amelyeknek nem volt címzettje, többek között az érintettek jövedelmére vonatkozó adatokat, anélkül hogy az utóbbiak e tekintetben hozzájárulásukat adták volna, illetve őket előzetesen tájékoztatták volna.

A – A Bíróság elé terjesztett észrevételek összefoglalása

31. Az alapeljárás felperesei a tárgyalás során előadták, hogy a kérdést előterjesztő bíróság lényegében azt kívánja eldönteni, hogy a 2007. október 26-i jegyzőkönyvben tükröződő nemzeti közigazgatási gyakorlat, amely abban állt, hogy az ANAF automatikusan és ismétlődő módon továbbította a CNAS részére azokat a személyes adatokat, amelyek egyes adóalany-kategóriák adózással kapcsolatos adataiból álltak (családi név, utónév, jövedelemkategória és megfizetett adók), összeegyeztethető-e a 95/46 irányelv által előírt eljárási követelményekkel.

32. A Bíróság által feltett kérdésekre válaszolva az alapeljárás felperesei úgy vélik, hogy a 95/46 irányelv 11. cikkét kell alkalmazni az alapügyben. E rendelkezés határozza meg az adatkezelés elsődleges adatkezelőjének (ANAF) és másodlagos adatkezelőjének (CNAS) kötelezettségeit, a jelen esetben az érintettek tájékoztatására vonatkozó kötelezettséget, amely többek között a másodlagos adatkezelő személyére, a továbbított adatok kezelésének céljára és a továbbadott adatok kategóriáira vonatkozik. E kötelezettségek elsősorban a másodlagos adatkezelőt terhelik, mivel azokat legkésőbb az adatok első közlésekor kell teljesíteni.

33. E tekintetben hangsúlyozzák, hogy a 2007. október 26-i jegyzőkönyv egy következetlenséget tartalmaz, mivel egyfelől annak 4. cikke előírja a rendszeresen módosított általános adatbázisok átadását, miközben másfelől 6. cikkének (1) bekezdése azt írja elő, hogy az adatokat egyedileg kell átadni, jegyzőkönyv felvétele mellett. Márpedig a valóságos nemzeti gyakorlatban nem léteznek ilyen jegyzőkönyvek, és az átadásokra automatikusan kerül sor, az eljárási követelmények megsértésével.

10 — Lásd e tekintetben: a Delvigne-ügyre vonatkozó indítványom (C-650/13, EU:C:2015:363, 54. pont).

34. A felperesek egyebekben előadják, hogy a 95/46 irányelv 13. cikke nincs hatással az alapeljárás kimenetelére, mivel a CNAS-nak nincs hatásköre arra, hogy megállapítsa az egészségbiztosítási pénztárnak fizetendő járulékokat. Az adatok átadása tehát nem volt szükséges, az adóalanyok azon kis csoportját kivéve, akik esetében megállapítást nyert a járulékfizetési kötelezettség, és akik e kötelezettségnek önkéntesen nem tettek eleget.

35. Hangsúlyozzák ugyanakkor, hogy amennyiben a Bíróság úgy ítélné meg, hogy a 95/46 irányelv 13. cikke alkalmazható, akkor az ANAF-nak és a CNAS-nak kellene igazolnia a szóban forgó adatok átadásának szükségességét, vagyis az érintettek hozzájárulásának hiányában bizonyítaniuk egy ezt engedélyező jogszabály létezését. Márpedig ilyen jogszabály nem létezik, mivel azt nem helyettesítheti a 2007. október 26-i jegyzőkönyv. Az utóbbit nem tették közzé a hivatalos lapban, az nem felel meg a kiszámíthatóság és a jogbiztonság követelményeinek, és ennél fogva nem lehet *erga omnes* hatályú.

36. A román kormány írásbeli észrevételeiben, amelyekkel lényegében a CNAS is egyetért, előadta egyrészt azt, hogy az önálló vállalkozói tevékenységből származó jövedelmekre vonatkozó információk ANAF és CNAS közötti átadását a törvény írja elő, és az szükséges ahhoz, hogy a CNAS el tudja látnia feladatát, másrészt pedig azt, hogy ezen információk utóbbi általi kezelése szükséges egy a 95/46 irányelv 7. cikke értelmében rá vonatkozó jogi kötelezettség teljesítéséhez. Következésképpen a 95/46 irányelv 10. és 11. cikke alapján sem az érintettek hozzájárulása, sem azok tájékoztatása nem követelmény.

37. A tárgyalás során a román kormány hangsúlyozta, hogy a vitatott személyes adatok átadása és kezelése az állami intézményeket az adóügyi eljárási törvénykönyv, különösen annak 11. és 62. cikke alapján terhelő együttműködési kötelezettségek keretében illeszkedik. E tekintetben a 2007. október 26-i jegyzőkönyv nem jelentette e kötelezettségek jogalapját, hanem az pusztán az ANAF adatai CNAS részére történő átadása végrehajtási szabályainak megállapítására szorítkozott. Ezek az adóügyi információk átadására vonatkozó kötelezettségek tehát, amelyek csak állami intézmények között állhatnak fenn, kizárólag a fizetendő adók és járulékok megállapításának céljából, beleértve az egészségbiztosítási járulékokat is, a 95/46 irányelv 13. cikke (1) bekezdése e) pontja rendelkezéseinek hatálya alá tartozó pénzügyi érdekek védelmének jogszerű célját követik. Következésképpen nem követelmény az érintett személyek tájékoztatása.

38. A cseh kormány elsődlegesen úgy érvel, hogy az ANAF az érintettek hozzájárulása nélkül is átadhatja a vitatott adatokat a CNAS részére a 95/46 irányelv 7. cikkének e) pontja alapján, anélkül hogy arról tájékoztatnia kellene őket, az ugyanezen irányelv 11. cikkének (2) bekezdésében és 13. cikkében szereplő kivételek alapján. Egyebekben ezen irányelv nem tartalmaz olyan rendelkezést, amely azt írná elő, hogy a személyes adatok állami intézmények közötti átadását jellemzően általános hatályú rendelkezésnek kellene előírnia.

39. A Bizottság mindenekelőtt hangsúlyozta írásbeli észrevételeiben, hogy az alapeljárásban szereplő adatok a 95/46 irányelv 2. cikkének a) pontja értelmében vett személyes adatok, hogy a szóban forgó két nemzeti intézmény, az ANAF és a CNAS ugyanezen irányelv 2. cikkének d) pontja értelmében az említett adatok adatkezelőjének minősülhet, valamint hogy ezen adatok gyűjtése és továbbítása az említett irányelv 2. cikkének b) pontja értelmében vett „személyes adatok kezelése” körébe tartozik.

40. Továbbra is írásbeli észrevételeiben a Bizottság azt javasolta a Bíróságnak, hogy mondja ki, hogy a 95/46 irányelv 6. és 7. cikkét úgy kell értelmezni, hogy azok nem zárják ki az alapeljárásban szereplő jövedelmekre vonatkozó adatok átadását, amennyiben az átadásra egyértelmű és pontos jogszabályi rendelkezések alapján kerül sor, amelyek alkalmazása kiszámítható az érintettek számára, amit a kérdést előterjesztő bíróságnak kell megvizsgálnia.

41. A Bizottság ugyanakkor továbbfejlesztette e következtetést szóbeli észrevételeiben a Bíróság által a tárgyalásra feltett kérdésekre adott válaszai révén. Lényegében előadta, hogy az érintettek hozzájárulására és tájékoztatására vonatkozó feltételek, amelyeket a 95/46 irányelv 7., 10., 11. és 13. cikkének egybevetett rendelkezései írnak elő a személyes adatok gyűjtése, átadása és kezelése tekintetében, az alapügy körülményei között nem teljesültek, valamint hogy a nemzeti szabályozás és különösen a 2007. október 26-án az ANAF és a CNAS között megkötött jegyzőkönyv semmiféleképpen sem felel meg ugyanezen irányelvnek az Európai Unió Alapjogi Chartája (a továbbiakban: Charta) 8. és 52. cikke, valamint az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló, Rómában 1950. november 4-én aláírt európai egyezmény 8. cikke fényében értelmezett 13. cikkében szereplő követelményeknek.

42. A Bizottság tehát azt állítja, hogy a 95/46 irányelv azon az elven alapul, hogy a személyes adatai kezelése által érintett személynek egyértelmű, pontos és kiszámítható jogszabályi rendelkezések alapján tudomással kell bírnia a 95/46 irányelv alapján őt megillető jogok minden korlátozásáról. Márpedig az alapeljárásban szereplő adatok átadására a két intézmény közötti egyszerű együttműködési jegyzőkönyv alapján került sor, amely maga a 95/2006. sz. törvény egy olyan rendelkezésén alapult, amely azzal, hogy a biztosított jogállás alátámasztásához szükséges adatokra hivatkozik, nem felel meg az egyértelműség ezen követelményeinek.

43. A Bíróság által szóbeli megválaszolás céljából feltett különböző kérdéseket megvizsgálva a Bizottság hangsúlyozza, hogy mind az ANAF, mind a CNAS köteles lett volna az érintettek részére a 95/46 irányelv 10. és 11. cikkében előírt tájékoztatást megadni, mivel a román szabályozás nem felel meg azoknak a feltételeknek, amelyek alapján el lehetne térni e kötelezettségektől.

44. A Bizottság e tekintetben mindenekelőtt azt hangsúlyozza, hogy a román szabályozás láthatóan nem felel meg a 95/46 irányelv 11. cikkének (2) bekezdésében előírt feltételeknek, amely cikk szerint az (1) bekezdésének rendelkezései nem alkalmazhatók, amennyiben a nemzeti jogszabály kifejezetten előírja az adatok rögzítését vagy közlését, azzal, hogy e vizsgálatot álláspontja szerint a nemzeti bíróságnak kell elvégeznie.

45. A Bizottság ezt követően hangsúlyozza, hogy az érintett személyeknek a 95/46 irányelv 10. és 11. cikkében előírt tájékoztatáshoz való jogát érintő minden korlátozást ezen irányelv 13. cikkének megfelelően jogszabályba kell foglalni, annak az e rendelkezésben felsorolt valamelyik közérdekű célt kell követnie, valamint arányosnak kell lennie. Márpedig a román szabályozás nem tartalmaz olyan intézkedést, amely ilyen eltérést írna elő, mivel az ANAF adatainak a CNAS részére való átadását előíró rendelkezés nem tekinthető olyan rendelkezésnek, amelyből egyértelműen kitűnik, hogy az érintetteket e tekintetben nem tájékoztatják.

46. A Bizottság e tekintetben megjegyzi, hogy az ANAF és a CNAS között 2007. október 26-án megkötött, a két intézmény között az adatok átadását az érintettek tájékoztatására vonatkozó rendelkezés nélkül szabályozó jegyzőkönyv nem tekinthető a 95/46 irányelv 13. cikke értelmében vett jogszabálynak. Egy tisztán kétoldalú megállapodásról van szó, amelyet nem tettek közzé a hivatalos lapban, amely nem vált ki kötelező joghatásokat, és amelyre harmadik személyekkel szemben nem lehet hivatkozni. A 95/46 irányelv 13. cikke e tekintetben az Alapjogi Charta 52. cikke (1) bekezdésének, valamint az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezmény 8. cikke (2) bekezdésének rendelkezéseit tükrözi a személyes adatok védelmének sajátos területén, tehát azt a Bíróság és az Emberi Jogok Európai Bírósága releváns ítélkezési gyakorlatának fényében kell értelmezni.

47. Mindenesetre, feltéve, hogy úgy lehet tekinteni, hogy a román szabályozás valóban tartalmazza a megkövetelt jogszabályi eltérést, az lenne szükséges, hogy az érintettek tájékoztatására vonatkozó kötelezettség korlátozása megfelelően a szükségesség kritériumának, valamint arányos legyen. Még ha e tekintetben el lehet is fogadni egyrészt azt, hogy az egészségbiztosítási közszolgáltatás működtetése

valóban a 95/46 irányelv 13. cikke értelmében vett közérdekű cél, valamint hogy az ANAF adatainak a CNAS részére való átadása segíti e cél megvalósulását, ezzel szemben nehezen érthető, hogy mennyiben szükséges az érintettek tájékoztatásának elmulasztása, mivel e tájékoztatás nem akadályozhatja az említett cél megvalósulását.

B – A 95/46 irányelv főbb releváns rendelkezéseiről

48. Annak érdekében, hogy hasznos választ lehessen adni a kérdést előterjesztő bíróság részére, először emlékeztetni kell a 95/46 irányelv 5–7. és 10–13. cikke által előírt főbb szabályokra, amelyek, mivel a személyes adatok kezelését és átadását szabályozzák, relevánsnak tűnnek az alapeljárás elbírálása szempontjából.

49. A 95/46 irányelv 5. cikkének megfelelően a tagállamoknak kell részletesen meghatározniuk, hogy a személyes adatok kezelése milyen feltételek mellett jogszerű, az irányelv 6–21. cikke rendelkezéseinek korlátai között.

50. Ahogyan arra a Bíróság többször emlékeztetett, a 95/46 irányelv 13. cikke alapján engedett eltérésekre figyelemmel, a személyes adatok bármilyen kezelése egyrészt meg kell, hogy feleljen az említett irányelv 6. cikkében az adatok minőségére vonatkozó elveknek, másrészt az adatkezelés jogszerűvé tételére vonatkozó, ugyanezen irányelv 7. cikkében felsorolt valamely kritériumnak.¹¹

51. Ekképpen ezen irányelv 6. és 7. cikke a jelen ügy vonatkozásában három elsődleges követelményt határoz meg a személyes adatok gyűjtését és kezelését illetően.

52. Az adatkezelőnek¹² többek között gondoskodnia kell arról, hogy a személyes adatokat meghatározott, egyértelmű és törvényes célból gyűjtsék, azokat tisztességesen és törvényesen kezeljék, és további kezelésük se történjen e célokkal összeférhetetlen módon.¹³

53. A 95/46 irányelv 7. cikke azt írja elő, hogy a személyes adatok kezelése csak akkor tekinthető jogszerűnek, és így arra csak akkor kerülhet sor, ha az megfelel valamely e rendelkezésben felsorolt esetben, többek között a jelen ügy vonatkozásában abban az esetben, ha az érintett e tekintetben egyértelmű hozzájárulását adta,¹⁴ vagy ha az adatkezelés az adatkezelőre vonatkozó jogi kötelezettségnek a teljesítéséhez szükséges,¹⁵ illetve ha az adatkezelés közérdekből elvégzendő feladat végrehajtásához vagy az adatkezelőre, illetve az adatokról tudomást szerző harmadik félre ruházott hivatali hatáskör gyakorlásához szükséges.¹⁶

54. A Bíróság kimondta, hogy e rendelkezés azon esetek kimerítő és korlátozó listáját tartalmazza, amelyekben a személyes adatok kezelése jogszerűnek tekinthető.¹⁷ Arra is rámutatott, hogy tekintettel a 95/46 irányelv azon célkitűzésére, hogy valamennyi tagállamban azonos védelmi szintet kell biztosítani, az ezen irányelv 7. cikkének e) pontja szerinti szükségesség fogalma nem lehet eltérő tartalmú az egyes tagállamokban, vagyis az az uniós jog önálló fogalmát jelenti.¹⁸

11 — Lásd: Österreichischer Rundfunk és társai ítélet (C-465/00, C-138/01 és C-139/01, EU:C:2003:294, 65. pont); Huber-ítélet (C-524/06, EU:C:2008:724, 48. pont); ASNEF és FECEMD ítélet (C-468/10 és C-469/10, EU:C:2011:777, 26. pont), valamint Worten-ítélet (C-342/12, EU:C:2013:355, 33. pont).

12 — A 95/46 irányelv 6. cikkének (2) bekezdése.

13 — A 95/46 irányelv 6. cikke (1) bekezdésének a) és b) pontja.

14 — A 95/46 irányelv 7. cikkének a) pontja.

15 — A 95/46 irányelv 7. cikkének c) pontja.

16 — A 95/46 irányelv 7. cikkének e) pontja.

17 — Lásd: ASNEF és FECEMD ítélet (C-468/10 és C-469/10, EU:C:2011:777).

18 — Lásd: Huber-ítélet (C-524/06, EU:C:2008:724, 52. pont).

55. A 95/46 irányelv 10. és 11. cikke a személyes adatok adatkezelőjét terhelő tájékoztatási kötelezettségeket határozza meg, megkülönböztetve azt az esetet, amikor ezeket az adatokat az érintettől gyűjtik, illetve azt az esetet, amikor ezeket az adatokat nem az érintettől gyűjtik.

56. A 95/46 irányelv (38) preambulumbekzdésének fényében értelmezett 10. cikke ily módon azt írja elő, hogy azoknak a személyeknek, akiktől az adatkezelő az adatokat gyűjtötte, amennyiben egyébként nem rendelkeznek információkkal, tudniuk kell az adatkezelésekről, valamint pontos és teljes tájékoztatást kell kapniuk ezen adatkezelésről, továbbá, annak érdekében, hogy az adatkezelést tisztességesnek lehessen tekinteni, meg kell kapniuk az említett 10. cikk b) és c) pontjában hivatkozott tájékoztatást az adatkezelés céljáról, amelyre az adatokat szánják, valamint az adatok címzettjeiről, illetve a címzettek kategóriáiról.

57. A 95/46 irányelv (39) és (40) preambulumbekzdése fényében értelmezett 11. cikkének (1) bekezdése vázolja fel azokat a helyzeteket, amelyekben az adatkezelés olyan adatokra vonatkozik, amelyeket nem az érintettektől gyűjtöttek, többek között amikor azokat jogszerűen közölték harmadik személlyel, annak ellenére, hogy e közlés az adatok gyűjtésének időpontjában nem volt előre látható.¹⁹ Ezekben az esetekben az érintetteknek, amennyiben egyébként nem rendelkeznek információkkal, szintén már az adatok rögzítésekor, vagy ha az adatokat harmadik személyhez szándékoznak továbbítani, legkésőbb az adatok első közlésekor meg kell kapniuk az említett 11. cikk b) és c) pontjában hivatkozott, az adatkezelés céljára, az érintett adatok kategóriáira, valamint az adatok címzettjeire, illetve a címzettek kategóriáira vonatkozó tájékoztatást.

58. Ugyanakkor ugyanezen irányelv 11. cikke (2) bekezdésének megfelelően az (1) bekezdés rendelkezései nem alkalmazandók többek között abban az esetben, ha az adatok rögzítését vagy közlését törvény írja elő, amely esetben a tagállamoknak megfelelő biztosítékokat kell előírniuk.

59. A 95/46 irányelv „Mentességek és korlátozások” című 13. cikke végül azt írja elő, hogy a tagállamok jogszabályokat fogadhatnak el többek között az említett irányelv 6. cikkének (1) bekezdésében, és 11. cikkének (1) bekezdésében foglalt jogok és kötelezettségek körének korlátozására, amennyiben a korlátozás jelentősebb érdekek védelméhez szükséges; ezek közé tartozik többek között „valamely tagállam vagy az Európai Unió fontos gazdasági vagy pénzügyi érdeke, beleértve a monetáris, a költségvetési és az adózási kérdéseket”,²⁰ illetve ezen irányelv 13. cikke (1) bekezdésének „c), d) és e) [pontjában] említett esetekben esetlegesen a hatósági feladatok gyakorlásához kapcsolódó ellenőrzési, felügyeleti és szabályozási tevékenység”.²¹

60. E rendelkezések összességére figyelemmel kell most megvizsgálni az alapeljárásban szereplő helyzetet.

19 — E rendelkezésről lásd többek között: Rijkeboer-ítélet (C-553/07, EU:C:2009:293, 67. és 68. pont); IPI-ítélet (C-473/12, EU:C:2013:715, 23. és 24., 45. és 46. pont), valamint Ryneš-ítélet (C-212/13, EU:C:2014:2428, 34. pont).

20 — A 95/46 irányelv 13. cikke (1) bekezdésének e) pontja.

21 — A 95/46 irányelv 13. cikke (1) bekezdésének f) pontja.

C – Az alapeljárásban szereplő helyzetnek a 95/46 irányelvre figyelemmel történő minősítéséről

61. Mindenekelőtt meg kell állapítani, hogy az alapeljárásban szereplő, az ANAF által a CNAS részére átadott adatok a 95/46 irányelv 2. cikkének a) pontja értelmében vett személyes adatoknak minősülnek. Ezek az adatok ugyanis, amelyek különösen az érintettek családi nevét és utónevét,²² valamint a jövedelmükre vonatkozó információkat²³ tartalmazzak, vitathatatlanul „azonosított vagy azonosítható természetes személyre [...] vonatkozó [információkat]” alkotnak. Az ANAF részéről történő átadásuk és a CNAS általi kezelésük az említett irányelv 2. cikkének b) pontja értelmében vett személyes adatok kezelésének minősül.

62. Egyebekben nem vitatott, hogy az alapeljárásban szereplő helyzet valóban a 95/46 irányelv hatálya alá tartozik.

63. Az alapeljárásban szereplő helyzet egyébként tartozhat a 95/46 irányelv 10., illetve 11. cikkének hatálya alá is. Ahogyan ugyanis az a fenti okfejtésekből is kitűnik, az alapeljárás felperesei személyes adatainak az ANAF általi tisztességes kezelése azzal járt, hogy az utóbbinak a 95/46 irányelv 10. cikke c) pontjának megfelelően tájékoztatnia kellett a felpereseket ezen adatok CNAS részére történő átadásáról. Egyébként az ANAF által átadott adatok CNAS általi kezelése is azzal járt, hogy a felpereseket tájékoztatni kellett legalább az említett adatkezelés céljáról, illetve az érintett adatok kategóriáiról a 95/46 irányelv 11. cikke (1) bekezdése b) és c) pontjának megfelelően.

64. Másodsor rá kell mutatni, hogy a kérdést előterjesztő bíróság által feltett kérdés²⁴ nem az alapeljárásban szereplő személyes adatok ANAF általi kezelésére vonatkozik, pontosabban ezen adatkezelés 95/46 irányelv 6. és 7. cikke értelmében vett, a jogszerűsége és a jogszerűvé tételre vonatkozó feltételekre.

65. A kérdés csak az adatok egyik állami intézmény részéről a másik állami intézmény részére történő átadására vonatkozik, vagyis pontosabban az ANAF által gyűjtött adatok CNAS részére történő átadására, és az említett adatok utóbbi általi kezelésére, amely műveletekre egyrészt az érintettek bármilyen hozzájárulása és tájékoztatása nélkül került sor, és azokat egy olyan nemzeti szabályozást alkalmazva végezték, amely nem felel meg a 95/46 irányelv követelményeinek, különösen az érintettek tájékoztatására vonatkozó, a 95/46 irányelv 10. és 11. cikkében előírt követelményeknek.

66. A kérdést előterjesztő bíróság által feltett negyedik kérdést tehát, amelyet mind az ANAF-ot, mind a CNAS-t terhelő kötelezettségek szempontjából meg kell vizsgálni, lényegében mindenekelőtt a 95/46 irányelv 7., 10. és 11. cikke, valamint a szóban forgó adatkezeléssel érintett személyek hozzájárulására és tájékoztatására vonatkozó, e rendelkezésekben szereplő feltételek alapján kell elemezni. A vizsgálatot adott esetben el kell végezni ugyanezen irányelv 13. cikke alapján is, amely többek között az ugyanezen irányelv 10. cikkében és 11. cikkének (1) bekezdésében előírt jogok és kötelezettségek alóli kivételeket és azok körének korlátozásait határozza meg.

22 — Lásd többek között: Österreichischer Rundfunk és társai ítélet (C-465/00, C-138/01 és C-139/01, EU:C:2003:294, 64. pont).

23 — Lásd többek között: Satakunnan Markkinapörssi és Satamedia ítélet (C-73/07, EBHT, EU:C:2008:727, 35. pont).

24 — Ahogyan egyébként az alapeljárás felpereseinek kifogása sem.

D – Az érintettek tájékoztatására vonatkozó, a 95/46 irányelv 10. és 11. cikkében rögzített követelmények tiszteletben tartásáról

67. Nem vitatott, hogy az alapeljárás felpereseit, és általánosabban az ANAF által gyűjtött személyes adatok CNAS részére történő átadása, illetve ezen adatok CNAS részéről történő kezelése által érintett személyeket egyrészt nem tájékoztatták az ANAF ezen adattovábbításáról a 96/46 irányelv 10. cikkében szereplő előírásoknak megfelelően. E személyek egyébként másrészt a 95/46 irányelv 7. cikke (1) bekezdésének a) pontja értelmében formálisan nem járultak hozzá a CNAS említett adatkezeléséhez, valamint ezen adatkezelésről nem is tájékoztatták őket az irányelv 11. cikke (1) bekezdése rendelkezéseinek megfelelően.

68. A hozzájárulást illetően egyértelműen kitűnik, hogy miként azt a román kormány és a CNAS előadja, az önálló vállalkozói tevékenységből jövedelmet szerző személyek személyes adatainak CNAS általi kezelése a 95/46 irányelv 7. cikke e) pontja rendelkezéseinek hatálya alá tartozik. Következésképpen e személyek hozzájárulása e tekintetben nem szükséges.²⁵

69. A CNAS ugyanis a jelen esetben a 95/2006. sz. törvény alapján köteles megállapítani az önálló vállalkozói tevékenységből jövedelmet szerző személyek biztosított jogállásának fennállását, amely jogállás elismerésének feltétele, hogy e személyek megfizessék az egészségbiztosítási járulékokat a területi egészségbiztosítási pénztáraknak. A CNAS részéről az önálló vállalkozói tevékenységből jövedelmet szerző személyek ANAF által részére átadott személyes adatainak kezelése ekképpen tehát e személyek biztosított jogállása fennállásának megállapításához szükséges, és végső soron ahhoz, hogy az e jogállásból következő jogokban részesülhessenek. Ebből következik, hogy az alapeljárásban szereplő személyes adatok kezelése által érintett személyek hozzájárulása nem volt szükséges.

70. Mindazonáltal a kérdést előterjesztő bíróságnak meg kell bizonyosodnia arról, hogy az így átadott és a CNAS által kezelt adatok megfelelnek a szükségesség e rendelkezésben előírt kritériumának, azáltal hogy megvizsgálja, hogy nem haladják meg azt, ami a CNAS feladatának ellátásához szigorúan szükséges.²⁶

71. Tehát lényegében arra a kérdésre kell fordítanunk a figyelmünket, hogy a személyes adatok ANAF általi átadása és azok CNAS általi kezelése a 95/46 irányelv 10. és 11. cikkében meghatározott feltételek mellett tiszteletben tartotta-e az érintett tájékoztatására vonatkozó követelményeket.

72. Ahogyan azt már fent vázoltuk, az önálló vállalkozói tevékenységből jövedelmet szerző személyek személyes adatainak az ANAF által a CNAS részére történő átadása és azok ez utóbbi általi kezelése csak azzal a feltétellel tekinthető úgy, mint amely megfelel a 95/46 irányelv követelményeinek, hogy arról az érintetteket ugyanezen irányelv 10. cikkének, valamint 11. cikke (1) bekezdésének megfelelően tájékoztatták.

73. Pontosabban a tagállamnak az ahhoz szükséges intézkedéseket kellett meghoznia, hogy mindkét, az alapeljárásban szereplő személyes adatok kezeléséért felelős intézmény közölje az érintettekkel az előírt információkat, vagyis az ANAF a 95/46 irányelv 10. cikke, a CNAS pedig ugyanezen irányelv 11. cikke alapján, kivéve az utóbbi esetben azt, ha az adatok rögzítését vagy a közlését a törvény írta elő.

25 — E vonatkozásban lásd többek között az „Article 29 Data Protection Working Party (WP29), Opinion 06/2014 on the notion of legitimate interests of the data controller under Article 7 of Directive 95/46/EC, 2014. április 9.” című dokumentumot (http://ec.europa.eu/justice/data-protection/article-29/documentation/opinion-recommendation/files/2014/wp217_en.pdf).

26 — Lásd többek között: Huber-ítélet (C-524/06, EBHT, EU:C:2008:724).

74. E tekintetben hangsúlyozni kell, miként arra a Bizottság is rámutatott a tárgyalás során, hogy a személyes adataik kezelése által érintett személyek tájékoztatására vonatkozó ezen kötelezettség, amely valamennyi adatkezelés átláthatóságát biztosítja, annál is inkább fontos, mivel az határozza meg az érintettek részéről a kezelt adatokhoz való hozzáférésre irányuló, a 95/46 irányelv 12. cikkében rögzített joguk, illetve az említett adatok kezelésével szembeni tiltakozáshoz való, ugyanezen irányelv 14. cikkében meghatározott joguk gyakorlását.

75. A jelen esetben nem vitatott, hogy az alapeljárás felpereseit az ANAF hivatalosan és egyedileg nem tájékoztatta arról a 95/46 irányelv 10. cikkében előírtaknak megfelelően, hogy személyes adataikat és különösen a jövedelmükre vonatkozó adatokat átadják a CNAS-nak. Az sem vitatott, hogy a CNAS az ANAF által átadott adatok rögzítése során szintén nem szolgáltatatta számukra a 95/46 irányelv 11. cikke (1) bekezdésének a)–c) pontjában felsorolt információkat.

76. A román kormány ugyanakkor előadta, hogy az ANAF az adóügyi eljárási törvénykönyv több rendelkezése és a 95/2006. sz. törvény 315. cikke értelmében köteles a területi egészségbiztosítási pénztárak részére megadni az ahhoz szükséges információkat, hogy a CNAS meg tudja állapítani az önálló vállalkozói tevékenységből jövedelmet szerző személyek „biztosított jogállásának” fennállását, valamint hogy az e személyek által fizetendő járulékok összege csak az említett jövedelmekkel kapcsolatos, az ANAF birtokában lévő információk alapján állapítható meg, amelyhez e személyeknek éves jövedelembevallást kell benyújtaniuk.

77. A törvény ily módon tehát, továbbra is az említett kormány szerint, arra kötelezi a CNAS-t, hogy kezelje az önálló vállalkozói tevékenységből jövedelmet szerző személyek személyes adatait, többek között a meg nem fizetett járulékok beszedése iránti eljárás megindítása céljából, az ANAF pedig ehhez kapcsolódóan köteles szolgáltatni az említett személyek jövedelmére vonatkozó, e célból szükséges információkat, míg a szóban forgó információk két nemzeti intézmény közötti átadásának konkrét részletszabályait a két intézmény által 2007. október 26-án megkötött, a 95/2006. sz. törvény 315. cikkében kifejezetten előírt jegyzőkönyv szabályozza.

78. E tekintetben mindenekelőtt meg kell jegyezni, hogy az a körülmény, hogy a vitatott adatok továbbítására állami intézmények között a 95/2006. sz. törvényben vagy az adóügyi eljárási törvénykönyv általános rendelkezései által előírt általános együttműködési kötelezettségek végrehajtása keretében kerül sor, önmagában nem mentesítheti a tagállamot és az érintett intézményeket az őket a 95/46 irányelv alapján terhelő tájékoztatási kötelezettség alól.

79. Semmiképpen sem lehet úgy tekinteni, hogy a 95/2006. sz. törvény 315. cikke kiválthatja az érintettek 95/46 irányelv 10. cikke értelmében vett előzetes tájékoztatását. E rendelkezés ugyanis a biztosított jogállással kapcsolatos információkra vonatkozik, anélkül hogy bármilyen módon utalna az érintettek jövedelmeire, így az utóbbiak nem tekinthetők úgy, mint akiket az említett 10. cikk értelmében tájékoztattak a jövedelmeikre vonatkozó adatok átadásáról.

80. Márpedig az érintettek jövedelmeire vonatkozó adatok olyan jelentőséggel bírnak, amely kellően indokolja, hogy az azokat gyűjtő állami intézmény részéről egy másik állami intézmény részére történő átadásukról a 95/46 irányelv 10. cikkének b) és c) pontjában szereplő előírásokat tiszteletben tartva konkrét tájékoztatást adjanak, amire az alapügyben nem került sor.

E – A 95/46 irányelv 13. cikke előírásainak tiszteletben tartásáról

81. Az alapeljárásban szereplő helyzet elemzésének e szakaszához érve tehát már csak azt kell megvizsgálni, hogy az érintett személyek tájékoztatásának elmaradása alternatív esetként tartozhat-e a 95/46 irányelv 13. cikke előírásainak hatálya alá; e rendelkezés biztosítja a tagállamok számára, hogy mentességeket és korlátozásokat vezessenek be a többek között az irányelv 10. cikkében és 11. cikkének (1) bekezdésében előírt jogok és kötelezettségek körét illetően, a Charta 52. cikkének

(1) bekezdésében előírtaknak megfelelő garanciák tiszteletben tartása mellett.²⁷ E rendelkezés szerint az érintett személyek tájékoztatására irányuló kötelezettség ilyen korlátozását jogszabálynak kell előírnia,²⁸ azt az e rendelkezésben felsorolt valamelyik közérdekű célnak kell igazolnia, és annak szigorúan arányosnak kell lennie az elérni kívánt célhoz képest.

82. A jelen esetben nem vitatott, hogy az ANAF részéről az ahhoz szükséges adatok átadása, hogy a CNAS meg tudja állapítani az önálló vállalkozói tevékenységből jövedelmet szerző személyek biztosított jogállásának fennállását, illetve a CNAS részéről az így átadott információk kezelése szükségesnek bizonyulhat a szóban forgó tagállam fontos gazdasági vagy pénzügyi érdeke adózási területen történő, a 95/46 irányelv 13. cikke (1) bekezdésének e) pontja értelmében vett védelméhez.

83. Ugyanakkor sem az előzetes döntéshozatalra utaló határozatból, sem a román kormány által a Bíróság elé terjesztett írásbeli és szóbeli észrevételekből nem tűnik ki, hogy az alapügyben alkalmazandó nemzeti szabályozás olyan törvényi rendelkezéseket tartalmaz, amelyek egyértelműen és kifejezetten mentesítik az ANAF-ot és/vagy a CNAS-t tájékoztatási kötelezettségeik alól.

84. E tekintetben nem lehet helyt adni annak a román kormány által előadott érveknek, amely szerint az ANAF számára a CNAS feladatának ellátásához szükséges adatok CNAS részére történő átadását előíró törvényi rendelkezések, valamint az átadást megszervező két intézmény között 2007. október 26-án megkötött jegyzőkönyv alkotja a személyes adatok kezelőit terhelő tájékoztatási kötelezettségtől való eltérés kapcsán a 95/46 irányelv 13. cikkének (1) bekezdése által előírt „jogszabályt”.

85. A román kormány által hivatkozott 2007. október 26-i jegyzőkönyv ugyanis, ahogyan azt a Bizottság hangsúlyozta, nyilvánvalóan nem felel meg az első ilyen követelménynek, mivel semmiben nem hasonlítható egy általános hatályú, szabályszerűen kihirdetett és a vitatott adatok átadása által érintett személyekkel szemben hivatkozható jogszabályra.

86. Következésképpen úgy vélem, hogy a kérdést előterjesztő bíróság negyedik kérdésére olyan választ kell adni, amely kimondja, hogy a 95/46 irányelvet úgy kell értelmezni, hogy azzal ellentétes az alapeljárásban szereplőhöz hasonló olyan nemzeti szabályozás, amely lehetővé teszi egy tagállam állami intézménye számára, hogy anélkül kezelje a valamely másik állami intézmény által részére átadott személyes adatokat, így többek között az érintettek jövedelmeire vonatkozó adatokat, hogy e személyeket előzetesen tájékoztatták volna akár az átadásról, akár az adatkezelésről.

VI – Véggövetkeztetések

87. Figyelemmel a fenti okfejtések összességére, azt javaslom, hogy a Bíróság a Curtea de Apel Cluj által előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekre a következő választ adja:

- 1) Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett első három, az EUMSZ 124. cikk értelmezésére vonatkozó kérdés elfogadhatatlan.
- 2) A személyes adatok feldolgozása [helyesen: kezelése] vonatkozásában az egyének védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 1995. október 24-i 95/46/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvet úgy kell értelmezni, hogy azzal ellentétes az alapeljárásban szereplőhöz hasonló olyan nemzeti szabályozás, amely lehetővé teszi egy tagállam állami intézménye számára, hogy anélkül kezelje a valamely másik állami intézmény által részére átadott személyes adatokat, így többek között az érintettek jövedelmeire vonatkozó adatokat, hogy e személyeket előzetesen tájékoztatták volna akár az átadásról, akár az adatkezelésről.

27 — Lásd: Volker und Markus Schecke és Eifert ítélet (C-92/09 és C-93/09, EU:C:2010:662, 65. pont).

28 — Lásd e tekintetben: a Scarlet Extended ügyre vonatkozó indítványom (C-70/10, EU:C:2011:255, 88. és azt követő pontok), valamint a Digital Rights Ireland és társai ügyre vonatkozó indítványom (C-293/12 és C-594/12, EU:C:2013:845, 108. és azt követő pontok).